

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2XECdo/7/2016
Identifikačné číslo spisu:	6412203080
Dátum vydania rozhodnutia:	27.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Mária Trubanová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6412203080.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: Pohotovosť, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti povinnej: G. H., bývajúca v U., N. o vymoženie 1 205,01 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 12 Er 215/2012, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. marca 2014, sp. zn. 12 CoE 131/2013, takto

rozhodol:

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .

Dovolanie o d m i e t a.

Povinná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“) uznesením zo dňa 31. marca 2014 sp. zn. 12 CoE/131/2014 potvrdil uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej aj „súd prvej inštancie“) z 8. apríla 2013 č. k. 12 Er 215/2012-19, ktorým tento súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, pretože pôvodne povereného exekútora súd z vykonávania exekúcie vylúčil a oprávnená nenavrhla exekútora, ktorého by súd poveril pokračovaním v exekúcii.

2. Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podala oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) elektronicky 22. mája 2014 dovolanie. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. V dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O. s. p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O. s. p.); v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.); ten, kto v

konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O. s. p.); nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.); súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

3. Povinná sa k dovolaniu písomne nevyjadрила.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) vzhľadom na zistený rozpor medzi dôvodmi dovolania oprávnenej (zmätočnosť dovolacích dôvodov) a obsahom spisu vytvoril prostredníctvom súdu prvej inštancie náležitú procesnú možnosť, aby oprávnená doplnila svoje podanie zo dňa 23. mája 2014 označené ako „dovolanie“ k sp. zn. 12 Er 215/2012 tak, že uvedie dôvody dovolania, ktoré súvisia s nečinnosťou oprávnenej, pre ktorú skutočnosť súd prvej inštancie vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Súd prvej inštancie tak urobil uznesením z 30. júla 2015 č. k. 12 Er 215/2012-56, ktoré uznesenie bolo dovolateľke (aj jej právnomu zástupcovi) doručené dňa 6. augusta 2015 (č. l. 58 spisu) a dovolateľka naň nereagovala.

5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z. z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd ako súd dovolacích (§ 35 CSP) vychádzajúc z vyššie uvedeného po zistení, že dovolanie podala včas strana (oprávnená), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej treba odmietnuť (§ 447 písm. d/ CSP).

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016 (22. mája 2014), t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení do 30. júna 2016 (ďalej aj „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle vyššie citovaného § 470 ods. 2 CSP a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236 a nasl. O. s. p.

8. K podobnému návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky. Ako príklad uvádza najvyšší súd rozhodnutia z 30. apríla 2013 sp. zn. 2 ECdo 16/2013, z 24. mája 2013 sp. zn. 2 ECdo 90/2013, z 26. júna 2013 sp. zn. 2 ECdo 20/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 Cdo 49/2013 a z 26. júla 2013 sp. zn. 2 ECdo 63/2013, na ktoré v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ale nie v danej, keď vyriešenie dovolateľkou nastolených prejudiciálnych otázok patrí do výlučnej právomoci vnútroštátneho súdu bez potreby prejudiciálneho rozhodnutia Súdneho dvora. Podľa názoru najvyššieho súdu nie je otázka výkladu práva Európskej únie pre riešenie daného prípadu rozhodujúca, a preto návrh dovolateľky na prerušenie konania zamietol.

9. So zreteľom na nerešpektovanie výzvy súdu prvej inštancie na odstránenie procesného nedostatku podmienky dovolacieho konania spočívajúceho v zmätočnosti dovolacích dôvodov, dovolací súd dovolanie oprávnenej podľa § 447 písm. d/ CSP pre nedostatok náležitostí podľa § 428 CSP (predtým § 241 ods. 1 O. s. p.) odmietol ako procesne neprípustné.

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá CSP neodôvodňuje. O výške náhrady trov konania povinnej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262

ods. 2 CSP).

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.